

Perssons Personliga Baby

Svenske Reidar Perssons nye høyttaleravkom Baby Grand viser frem en langt mer sympatisk personlighet enn Cornelis Vreeswijks visefigur Personliga Person....

Av Jan Myrvold

Sånn ca hundre år etter unionsoppløsningen er det fortsatt noen som spør seg om det egentlig var en god idé å skilles fra søta bror, og man kan saktens selv begynne å lure på akkurat det når man får et par av disse lekkerbiskene i hus. Det konstruksjonsmessige håndverk generelt og finishstandarden spesielt er rett og slett uklanderlig og flott utført enn noen sinne i Respons snart kvart hundre år lange historie. Dette er med sannhet en særdeles velskapt Baby!

Alt dette til tross, det er fortsatt et definitivt ujallete og nøkternt preg over de. Absolutt ingen unødvendige remedier eller eksteriørmessig ekstravaganse som likevel ikke er hensiktsmessige i forhold til det lydmessige sluttresultat. Alt dette i tråd med Perssons lydideal om at her skal intet fattes, ei heller legges til.

I denne toveis bassreflekskonstruksjonen er det brukt MDF av solide 31 millimeters tykkelse, kledd med ekte finer. Her er det ikke antydninger til ujevne skjøter noe sted, og man kan velge mellom kirsebær og mørk kirsebær. Fra før vet vi at herr Persson ikke inngår noen kompromisser når det gjelder material- eller komponentvalg. Ikke vet jeg, men det kan virke som om den gamle Gasolin'-klassikeren "Det Beste Til Meg Og Mine Venner" har en viss rotasjon hjemme hos Persson i den vakre vestkystens skjærgård. Litt stusselig å tenke på egentlig, at i vårt stolte kongerikes velmaktstid var dette landområdet underlagt norsk herredømme - og alt vi sitter igjen med herfra er Benny Borg og Bettan!

Skandinavisk komponentvalg

Responskonstruktøren Persson er som kjent tidligere fisker (sett her fra Vålerenga blir uansett alle med fjordgløtt og fast bopel syd av Sjursøya katalogisert som representanter for nevnte primærnæringskategori), og han har bare seilt sjarken et drøyt trålkast vestover for å finne elementer han mener er kapable til å imøtekomme hans krav og lydfilosofi.

Baby Grand er som storebroren Grand Limited Edition utstyrt med det svært eksklusive og dyre diskantelementet av ringradiortypen fra danske ScanSpeak. Fra samme internasjonalt høyt respekterte produsent kommer også det 7" store bass/mellomtoneelementet.

I en tid da noen av verdens største høyttalerprodusenter opererer med forskningsbudsjetter ellers bare Krohn Devold kunne godkjent for å prøve ut sære og eksotiske mineraler i sine membranløsninger, er det hyggelig å se at noen har selv tillit til og kunnskap nok til å få gode resultater med velprøvde og jordnære materialer. Jeg er i alle fall av typen som sover litt bedre om nettene når jeg vet jeg slipper å ringe Tveitagjengen for bistand til et sjokkbrekk hos Norsk Bergverksmuseum for å finne råvarer til nytt diskantelement - som husets fireåring var så uheldig å perforere med tollekniven (farfar

ble tross alt født på Finnskogen!) han fikk til jul.

Persson hevder ellers hårdnakket at nøkkelen til en mest mulig korrekt tonal balanse ligger i delefilteret, og i sine egenkonstruerte delefilterløsninger benyttes det da følgelig også bare førsteklasses varianter av spoler, kondensatorer og annet nødvendig materiell. Persson er ikke snauere enn at han får de ulike produsentene til å lage disse etter helt egne spesifikasjoner dersom det som allerede finnes på markedet ikke holder ønsket standard. Magicable står for leveransen av all kabel til innvendig bruk.

Persson og kompani holder seg kontinuerlig oppdatert på utviklingen og nyvinninger på området, og kan tilby eiere av eldre modellversjoner oppgradering av disse etter hvert som nye og forbedrede løsninger utarbeides.

Gjenkjennelig design

Baby Grand er lett gjenkjennelig med sitt karakteristiske kabinettdesign, og fremstår nærmest som en miniatyrgutgave av storebror Grand. Man kan se en klar linje fra Perssons tidligste konstruksjoner og til dagens varianter av Respons høyttalere. Det er lagt ned mye arbeid for å få kabinettenes så rigide og døde som mulig, selv sagt for å unngå ukontrollerte vibrasjoner med uønsket forvrengning som resultat. De skrånende kabinettenes ser også ut til å være tilnærmet blottet for 90 graders vinkler, og dette vil i så fall redusere mengden av innvendige stående bølger. Det er videre lagt særlig vekt på å holde kabinettet så smalt som elementene bare tillater, for dermed i størst mulig grad å unngå tidlige refleksjoner. På deler av frontbaffelen er det påført absorberende filt for ytterligere å redusere dette problemet.

På baksiden finner vi foruten bassporten et sett forfylte terminaler av solid kvalitet, altså ingen mulighet for biwiring. Kabinettenes virker meget solid bygget, noe også vekten på solide 16.6 kg understreker. Forøvrig blir Baby Grand levert med noen ultrasolide frontdeksler i tungt treverk for å beskytte elementene under transport eller mot andre kjente og ukjente trusler

når de ikke er i bruk. Med frontdekslene fjernet og klare til bruk, tar de seg veldig flott ut der de troner som overdimensjonerte ollon oppå blytunge, erekte søyler og med sine glinsende og blanksvarte membraner i sentrum for oppmerksomheten. Maskuline og autoritære, og for noen (med litt høyere østrogenproduksjon enn undertegnede) muligens også erotiske. Det er visst noe tiltrekkende med makt, har jeg hørt.

Klart definert filosofi

Med alle sine høyttalerkonstruksjoner følger Persson en klart definert filosofi om at hans produkter skal reprodusere musikken med all den varme, kroppslighet, nerve og intensitet som formidles fra en scene eller i et hvilket som helst opptaksrom. Kun det som fanges opp via mikrofonene skal viderefremidles, og da fortrinnsvis

uten å legge til eller trekke fra noe. For å oppnå tilstrebet resultat er det da i følge samme Persson helt avgjørende å ikke aksentuere nivået i diskant eller mellomtone. Det vil i så fall bare forrykke den tonale balanse og heller formidle en lydgjengivelse som i lengden sannsynligvis vil påføre oss såkalt lyttetretthet.

Med utviklingen av Baby Grand har intensjonen vært å konstruere en "liten" stativhøyttaler som kan formidle musikk med samme gode egenskaper i grunntonegjengivelsen som de større gulvstående modellene kan vise til. Etter å ha lånt øre til Baby Grand i noen uker kan jeg med en gang røpe at jeg i hvert fall aldri savnet skikkelig bassrespons. I følge de tekniske spesifikasjonene formidler Baby Grand svinginger ned til 40Hz (+/- 3dB), og noe dypere ned er det vel vanskelig å komme med en høyttaler av denne type. Hadde disse monitorene blitt presentert for meg i en blindtest, hadde jeg nok gjettet på at dette dreier seg om gulvstående saker, og det av meget god kvalitet.

Fyldig og rik

Om Baby Grand visuelt sett virker autoritære og maskuline, så er det ingenting i forhold til måten de formidler musikk på. Jeg tror jeg aldri har hørt en stativhøyttaler som klarer å imitere en voksen fullrange høyttaler så godt som dette. Her får man virkelig mye av det storebror Grand Limited Edition kan by på, men selvsagt ikke riktig alt - og det kan man saktens heller ikke forvente! Like vel, til tross for mindre masse å skyve molekyler med, så låter Baby Grand stor-slagent. Man får unektelig en vaskeekte konsertopplevelse når for eksempel Wales' aller mandigste sanger (hvem f... er denne Tom Jones?) Bryn Terfel tømmer lungene sine, akkompagnert av pauker og annet dommedagsverktøy, rett i fleisen på deg gjennom disse monitorene. Disse høyttalerne er absolutt kapable til å fylle en stue med langt høyere kubikkinnhold enn mine lett moderate lyttefasiliteter med ca 24 kvadratmeter gulvflate.

Applaus fortjener de også for måten de selv formidler applaus på. Hør bare måten den ellers helt fortjente akklamasjonen brer seg utover lyt-

terommet på i det strålende liveopptaket med The New Jungle Orchestra når de tar for seg Duke Ellingtons klassiker "The Mooche". Da kan man saktens få følelsen av å sitte blant publikum. Om det ikke føles at musikerne er i stuen din, så føler man i hvert fall at en større del av publikum gjør det! Eller på Stan Getz' "Live At Montmartre" - her trenger man bestemt ikke å åpne en lille grønn en for å få los på Køben. Men for sikkerhets skyld gjør jeg det selvsagt like vel.

Baby Grand kan gjengi alle typer musikk med både glød og varme, og dette kommer lytteren til gode ikke minst ved avspilling av klassiske verk som opera og kormusikk. Vi får en meget organisk gjengivelse av stemmer og akustiske instrumenter. Det er mye substans og stoffelighet i lydbildet uten at det virker påfallende tykt. Oppløsningen i mellomtone og diskant er meget god, og gir oss god sikt innover i lydlandskapet. Baby Grand lar i beste monitortradisjon selve musikken slippe seg fri fra kabinettene og fylle rommene rundt og mellom dem med liflige toner slik vi helst ønsker det.

Kraftkrevende

Respons oppgir en nominell impedans på 4 Ohm, og kan skilte med en følsomhet på 85dB, altså ikke særlig avvikende fra dagens "normal" for kvalitetsmonitører. Så dersom man ønsker å oppleve all den dynamikken som bor i Baby Grand bør man sette en relativt effektsterk forsterker med solid strømforsyning og noen ekstra Amperé til rådighet til å drive dem. Det nye "budsjettoppsettet" fra Dynamic Precision (C1b/A1b) er i så måte som skapt for oppgaven, men min rørbaserte 140-Watter Conrad - Johnson Premier 140 hadde heller ingen problemer med å få bevegelse i Baby Grands membraner. Men jeg tror absolutt ikke det er noe poeng i å prøve disse med en 300B eller andre forsterkere med (for) lav dempefaktor. Da forblir nok Babyenes store potensial uforløst.

Respons Baby Grand er selvsagt ikke en høyttaler man kjøper for å plassere i bokhyllen med formål å formidle bakgrunnsmuzak eller P2-programmer av typen "sånn er livet" på moderat volum. Disse høyttalerne krever i alle fall at man virer volumkontrollen et bra stykke medurs for å åpne seg helt. På lavere lydnivåer opplever jeg en tendens til lukkethet i mellombassen, noe som for så vidt ikke er helt uvanlig med denne type høyttalere. Utover dette tror jeg også det er viktig at stativene er av en viss høyde. Selvsagt for i størst mulig grad for å matche lytterens sittehøyde, men også fordi jeg syns jeg får vel mye grunn-tonenivå dersom de kommer for nær gulvet.

Det er vel i likhet med de fleste andre stativhøyttalere på dette området Baby Grand skiller seg klart fra sine større familiemedlemmer. Ikke uventet så klarer heller ikke Baby Grand helt å få til en helt like glatt og homogen over-

gang fra de dypeste grunn-tonene til mellombassområdet, slik som Grand og en lang andre gode treveis gulvstående klarer. Likevel må ikke leseren få inntrykk av at Baby Grand låter typisk grøtete eller rumlende i dette området som er så viktig for den rytmiske fremdrift av musikken. Her er nok av hurtighet, bare elektronikken er i orden. Det er mer for å poengtere at det oftest fortsatt tross alt er enkelte mindre forskjeller på små og store høyttalere selv om det har vært en voldsom utvikling de siste årene. Forskjellen virker likevel betydelig mindre enn man skulle tro

ved synet av Grand og Baby Grand ved siden av hverandre.

Innsmigrende

Respons Baby Grand er en høyttaler med potensial til å forføre mang en kresen musikkelsker fra første strofe, men i undertegnedes ører imponerer den enda mer over tid - helt uavhengig av den sedvanlige innspillingsperioden. Den fyldige og varme mellomtonen er det nesten umulig å ikke bli forelsket i. Organisk blir en noe forslitt og fattig klisjé, men uansett så får Baby Grand frem alle tonale og klanglige aspekter i et instrument. Bli heller ikke overrasket om denne høyttaleren røper små detaljer du kanskje aldri har lagt merke til. Her er også den påkostede diskanten med på å gjøre dette til en fest. Bitte små detaljer for eksempel ved lette touch på cymbal eller lignende gjengis med en detaljrikdom man ikke alt for ofte hører. Distinkt og detaljert i toppen, men samtidig mykt og luftig. Det beste med det hele er at detaljene aldri overskygger helheten og balansen. Selv om det

briljeres med mikrodetaljer, oppfører Baby Grand seg hele tiden som en ekte gentleman med påkrevet diskresjon og verdighet, så her fremheves så visst ikke noe bestemt område. Den mye omtalte imponatorfaktoren er befriende fraværende.

Baby Grand imponerer heller med størrelsen på lydbildet. Her er det plass til et fullt symfoniorkester og vel så det. Igjen stusser jeg over hvor lite som egentlig skiller Baby Grand fra den langt større storebroren Grand. Holografi og dybdefølelse er heller ingen mangelvare, så her blir det gjeldende arkitektoniske forhold som setter premissene for når man eventuelt møter vegg. Nei, det er ikke til å unngå at man av og til spør seg selv om hva man egentlig betaler vel seksti tusen kroner ekstra for - bortsett fra en 10" og litt vakkert finert MDF? Svaret på det får man vel først når man kobler opp storebror Grand igjen.

Slutligen...

Jeg konstaterer at Reidar Persson har lykkes godt med sitt forsett om å unngå en stativhøyttaler som kan spise kirsebær med langt større og dyrere konstruksjoner. Baby Grand presterer farlig likt sine større søsken, og maler tilsynelatende sine lydtablåer med samme pensel og palett. Også denne modellen lager et stort panorama rikt på stoffelighet med diskrete og naturlige klangfarger, hele veien med harmoniske overganger. "Skjærende" er det siste adjektivet jeg ville brukt.

Utover å fastslå at Respons Baby Grand er en særdeles god høyttaler, finner jeg det unødvendig å mene noe om den er "bedre" eller ikke enn sine ulike rivaler i prisklassen. Det blir i siste instans hver enkelt smak og preferanser som avgjør. Men som stativhøyttaler i

prisklassen opp til femti tusen kroner vil den nok vekke manges interesse og begeistring.

Så selv om jeg ikke tør å utrope den til verdens udiskutabelt beste - så går jeg god for ny Perssonlig rekord!

Tekniske spesifikasjoner

To-veis bassrefleks	
31mm MDF sandwich konstruksjon	
Diskant:	" ScanSpeak
Bass/mellomtone:	7" ScanSpeak
Frekvensrespons:	40Hz - 20kHz
Følsomhet:	85dB 1W/1m/2.83V
Impedans:	4 Ohm nom.
Vekt:	16.6 kg

Pris: kr. 37.000.-
Forhandler: Norsk Audio Teknikk, Audiofil m.fl.

Utrolig stort!

Da OAS likevel skulle besøke Fidelity, tilbød vi dem å lytte til de nye stativhøytalerne til Reidar Persson og eventuelt skrive litt om sine inntrykk. Redaktøren er imponert over kvaliteten både på skribleriene og ikke minst refleksjonene som ligger bak.

Jeg har ingen inngående kjennskap til Response høytalerne til Reidar Persson men har hørt Response Grand for en 5-6 år siden. Dengang oppfattet jeg høytaleren som glatt og oppløst men noe mørk og tilbake-lent, spesielt oppover i frekvens. Jeg hadde vel ventet samme lydsignatur men i mindre skala fra Baby Grand.

Det er selvfølgelig umulig å sammenligne lytteintrykk med så mange års mellomrom men alt tatt i betraktning så ble jeg langt mer imponert av Baby Grand anno 2004 enn Grand anno 1999, her hadde det definitivt skjedd ting. Baby Grand var fremdeles ingen 'frempå' høytaler, her var musikken spredt ut bak høytaleren med imponerende dybde og bredde. Det låt utrolig stort med tanke på Baby Grand's relativt beskjedne størrelse og gjengivelsen var glatt og meget godt oppløst. Baby Grand har en oppgitt nedre frekvens på 40hz og det er imponerende for en så liten høytaler, spesielt siden jeg ikke kunne detektere noen kuppel men kun en stram artikulert bass, som faktisk fylte det store rommet tilfredstillende. Diskanten var nærmest ikke tilstede og det er alltid et godt tegn.

Dynamikken var upåklagelig og viser at man ikke nødvendigvis må ha en ultrasensitiv høytaler for å gjenskape driv og morro i stua. Var så alt perfekt? Det var ikke før vi koblet opp storebror, Response Grand, at jeg la merke til at det kunne låte mer avslappet, at bassen kunne gå dypere og være strammere og at mellomtonen kunne ha enda mer kropp. Baby Grand var langt fra skrikende oppover i frekvens men storebror var enda et hakk luftigere og mer avslappet. Min konklusjon blir at Baby Grand er en flott høytaler uten irriterende frekvensanomaliteter. Den forsvinner på kult minimonitorvis og etterlater seg kun musikk. Baby Grand kommer meget nær storebror Grand i ytelse og har du et mindre rom så er den sikkert å foretrekke lyd-messig og ikke minst for lommeboka. Hvis du liker å sitte på første rad så er nok ikke dette høytaleren for deg, ei heller hvis du må ha 20hz bass men for meg var denne korte lyttese-sjonen en liten tankevekker når det gjelder hvor store høytalere man egentlig må ha.

Hans Christian Hæhre

Mektig imponert

Jeg var mektig imponert over de nye småhøytalerne til Reidar Persson, og opplevde dem som både naturtro og flotte i lyden - særlig mellom-tonen. Mine små spørsmålsteget knytter seg til

det jeg følte var en litt overdreven bassgjengivelse (så langt den rakk), og litt for markerte s-lyder på enkelte av vokalinnslagene. Dette kan jo skyldes den utskjelte DP-forsterkeren, selvfølgelig (spøk). Men bevars, jeg skulle kunne leve med de der!

Selv spiller jeg på Cary rørforsterkere og ProAc Response 1SC med Rel sub. Lydbildet jeg har vent meg til oppfatter jeg som jevnt over nøytralt, med en viss varme i mellomtonen, utstrakt i begge ender og uten spesielle pukler eller dumper. Jeg har også fått nøytralisert «juk-sebassen» i småhøytalerne ganske godt - i utgangspunktet overdriver de litt i øvre bassområde.

Satt opp mot dette opplevde jeg Reidar Perssons nyskapning som noe skarpere i øvre mellomtone/nedre diskant, og litt mer tung på foten i bassregionen. Men ellers dypttrekkende, og svært naturtro i gjengivelsen av strykere, piano, saksofon, trommer/cymbaler og lignende. Der kom de akustiske instrumentene virkelig til sin rett! Det var også derfor jeg spisset ører til Halvorsen-musikken verten spilte i starten, fordi jeg opplevde fiolinen som utrolig riktig gjengitt. Her var det treverk og harpiks, som en viss Fidelity-redaktør sikkert ville sagt...

Fra min side blir altså konklusjonen at disse høytalerne gir jeg gjerne 30 000 kroner for, hvis jeg kan bli overbevist om at de små ankepunktene mine ikke gjør seg gjeldende i min stue, på min egen favorittmusikk!

Egil Erlandsen

Livlig og dynamisk

Man ser umiddelbart slektskapet Perssons' flaggskip; "Grande Artist".

Fordelene, hentes ved at kabinettet gjøres mye mindre, samt at prisen jo blir mye lavere.

Spørsmålet er så, om lyden blir tilsvarende dårligere?

Første låt som slippes ned Krellspilleren er et musikkstykk fra slagverk, valgt av Reidar sjøl. Og det skal med en gang innrømmes at dette imponerte. Musikken "sitter" og engasjerer fra første strofe. Nesten så en blir litt skeptisk. For godt til å være sant liksom.

Og flere kutt med forskjellige stilarter bare befestet første inntrykket:

Luftig og veloppløst fra øverste skimmer til godt ned i bassen. Reidar spiller videre med klassisk musikk og stua fylles av et stort og passe "varmt" lydbilde. Mellomtonen virker subjektivt svært nøytralt avstemt og er med på å

gi virkelig god definisjon av hva som faktisk skjer på scenen eller i studioet. Her er det god dybde og plass rundt artistene og deres instrumenter.

Høytaleren virker som nevnt veldig godt avstemt, og overgangen til diskanten fungerte uten hørbare lyter fra min lytteposisjon. Men selv fra denne, min akk så perifere sitteplass, tegnet høytaleren et dypt, bredt og høyt lydbilde! Ikke mange slår disse på dette felt, skulle jeg tro.

Det finnes mange høyttalere som plasserer artistene så nærme lytteren at de umulig kan stå på noen scene, men slik "up front" gjengivelse hverken liker jeg eller tror er riktig. Her får vi virkeligheten servert slik den er, uten overdriivelser og uten at noen del av frekvensområdet, med små unntak, stikker seg frem.

Den akustiske scene skjer litt bak en tenkt linje mellom høyttalerne og dybdefølelsen virker meget bra. Kan ærlig talt ikke si at den relativt store mellomtonen svikter her. En direkte sammenligning med Grande Artist vil sikkert avsløre at ting kan bli enda bedre, men her er vi uansett oppe på et meget høyt nivå. Mine egne høyttalere til nesten dobbel pris er ikke bedre på dette punkt.

Høytaleren virker generelt livlige og dynamikkvillige. De evner meget godt å få fram rytmen i musikken. Slagverk for eksempel gjengis med stor overbevisning, og det virker nesten naturstridig at en såpass liten sak kan gi såpass bra trøkk.

Det er likevel nedover, selvfølgelig, at begrensningene vises først.

Vi spilte O.Paus/J.Fjeld "Søster Driften" og her hører man fort at bassen ikke går dypt nok og nyanseringen avtar nedover. El-bassen i åpnings sekvensen spiller laaangt nedover og er herlig å høre på, når alt funker. På disse høyttalerne blir liksom en del av tonene helt borte, samtidig som anslaget på basstrengen blir nokså avrundet og bløt. Det skal her nevnes at jeg har hørt flere store systemer slite med akkurat den samme låta, så ta denne kritikk mer som en opplysning om at det finnes visse naturlover, man ikke kommer utenom.

Vi fortsatte med Diana Kralls "A case of You". Dette er et litt overdrevent næropptak, hvor man ofte har følelsen av at mikken er integrert inn i munnleppene hennes. Her får vi et mye mer nyansert lydbilde, hvor nærheten er der, men ikke overdrevent. Smålyder fra salen kommer fram og pedallydene blander seg "sånn passe" med selve pianoanslagene. Masser av detaljer, samtidig som man liksom beholder oversikten.

Neste låt blir Mari Boines "I come from the other side."

Her er det masse energi i glidene toner langt nede i bassområdet, sammen med hennes vokal og mye informasjon oppover. Gjengivelsen her blir noe masete og presset, da mellomtonen sikkert sliter med å både skulle pumpe en masse luft, samtidig som mye informasjon fra mellomtonen og diskanten skal frem.

Eva Cassidy slipper til og vi spiller "Fever". Hennes stemme på full utstyring er en tøff test

for mange systemer. Her går det meget bra, og det blir ikke skrikende eller slitsomt å høre på. Den tunge bassgangen kommer også fint fram, om enn litt mer forsiktig enn tilvendt.

Det er lett og like denne høytaleren. Flott avstemt og med spillevillighet og tonal avstemning som bare MÅ begeistre.

Her har Persson her skapt et lite vidunderbarn som forfører og engasjerer slik bare de mest vellykkede konstruksjoner i prisklassen kan.

Morten Jensen (litt forkortet - red.)

Høy WAFelfaktor

Foran meg står en lekker liten høyttaler utviklet av en jovial herre fra den svenske vestkysten.

Her er WAFel faktoren høy. Denne må da konemor like når far kommer slepende hjem med sine fuktige drømmer (uten å nevne prisen) sterkt luktende av gamp og pirrende feromoner!?

Hva har så de små pyramideformede lydgjengiverne og melde etter at strømmen har vandret gjennom milevis med dårlige forsynings-, og installasjonskabler, entret Knuts eminente system, og summen av strømmen og lydens vandring fra et membran nær deg kiler øregangene med kjente toner.

Jeg satt i midten og lyttet under hele seansen siden jeg aldri har vært beskjeden. Jo, takk de "små" tassene gjengir kjente musikkstykker med et stort, høyt og bredt lydbilde.

Flankene har sine lyter selvfølgelig i et slikt toveissystem, dog må sies at dette klart smaker fugl.

I tillegg har jeg hørt langt dyrere saker som har et stykke igjen til dette nivået.

Rom definisjon og stofflighet i stemmer og instrumenter tilkjenner krystallklar kontrastrikdom og et åpent helt uanstrengt lyttevindu på de valgte musikk stykker.

De er stramme og veloppløste fra øverst til nederst innen sin frekvenskurve, og låter naturlig, med luft mellom utøvere og instrumenter. Diskanten er ørlite pågående, og bassen avrundet dog artikulert og stram så langt som den går.

De er absolutt homogene med en villig og livlig dynamikk i positiv forstand.

Hva de virkelig er gode for kom klart frem i det Respons Grande Artist kobles opp, og vi kjøper mye av den samme musikken. Det som skjer er at bass seksjonen i RGA tar grep og gir større fundament, dermed hører man klart at mellomtone og diskanten får mer ro, blir mer lettflytende og livsbejaende og avslappet. Du får en mer finslepen realisme med større tyngde og pondus, men så koster det mye mer.

Bevares de små RGM er virkelig noe for seg selv i den store HiFi dammen så ikke nøl om du er på utkikk etter noe smått og godt.

Ikke er de spesielt kresne på forsterkere heller, men kvitterer godt for øket kvalitet i elektronikk kjeden. Jeg tror mange vil glede seg over disse fine møbleringsvennlige høyttalerene til Reidar Persson, men ikke glem og iberegn fete stativer.

**Tom Tellefsen
(OAS formann fra 2005)**